



ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
Βουλευτής Ν. Αχαΐας - ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΒ

4513

28 MAR. 2011

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τους Υπουργούς

- Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
- Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

Θέμα: Γαίες «εύφορες», ιδιοκτήτης άπορος.

Σχετικά με το δημοσίευμα της εφημερίδας «Η Πρωινή Γνώμη» (21/02/2011), που αναφέρεται στις περιπτώσεις ιδιοκτητών που διαπιστώνουν ότι δεν μπορούν να αξιοποιήσουν τα ακίνητά τους, γιατί βρίσκονται σε γη υψηλής παραγωγικότητας.

Αρ. Πρωτ

Πάτρα...

Ο αναφέρων βουλευτής

Νικόλαος Ι. Νικολόπουλος

Αστοχοι χαρακτηρισμοί εκτάσεων έχουν προκαλέσει αλαλούμ σε ιδιοκτήτες ακινήτων

Γαίες «εύφορες», ιδιοκτητής άπορος...

Σε ιστορίες καθημερινής τρέλας εξελίσσονται οι περιπτώσεις ιδιοκτητών που διαπιστώνουν ότι δεν μπορούν να αξιοποιήσουν τα ακίνητά τους γιατί βρίσκονται σε γη υψηλής παραγωγικότητας. Ακόμη και τα σεισμόπληκτα έχουν πρόβλημα. Την ίδια στιγμή, όσοι ψάχνουν την υπόθεση, ανακαλύπτουν αποφάσεις, κοινοτικές οδηγίες και εγκυκλίους που αλληλοσυγκρούονται.

Της ΑΦΡΟΔΙΤΗΣ ΤΣΙΚΡΙΤΖΗ

«**Κ**αι οι μηχανικοί τρελάθηκαν»:

Αυτή ήταν η εξέλιξη μιας από τις περιπτώσεις που «ψάχτηκε» προ ημερών. Συνέβη στο Αχαϊκό. Στα 80 μέτρα από την εκκλησία του χωριού υπάρχει ιδιοκτησία. Ο σεισμόπληκτος ιδιοκτήτης αποφασίζει να χτίσει 100 τ.μ. «Στοπ» του λένε, το ακίνητο ανήκει σε ζώνη χαρακτηρισμένη ως γη υψηλής παραγωγικότητας. Δηλαδή, τυπικά παράνομη και η εκκλησία που βρίσκεται παραπλεύρως.

«Το γεγονός ότι κάποιος έχει κάπου ένα ακίνητο δεν σημαίνει ότι θα πρέπει να συνεχιστεί η άναρχη δόμηση» είναι η αρχή που εξυ-

πηρετεί ο σχετικός νόμος του 2005, βάσει του οποίου απαγορεύεται κάθε άλλη αξιοποίηση πλην της καλλιέργειας σε περιοχές υψηλής παραγωγικότητας.

Μια περιοχή όμως είναι από άκρη σε άκρη γη υψηλής παραγωγικότητας; Ασφαλώς όχι. Η διάκριση θα έπρεπε να έχει γίνει και να έχουν εκδοθεί χάρτες στην Αχαΐα. Από τη στιγμή όμως που δεν υφίστανται, ισχύει η λογική του παραλόγου.

Από τη στιγμή που το ακίνητο «πέφτει» σε γη υψηλής παραγωγικότητας ή ανήκει σε ζώνη που παράγει προϊόντα ονομασίας προέλευσης, δεν μπορεί -όπως αποκάλυψε η «Π»- ούτε να οικοδομηθεί, ούτε όμως και

να κατατηθεί. Εξαιρούνται μόνο όσα βρίσκονται σε σημεία με μεγάλη κλίση ή έχουν μικρή απόσταση από το εθνικό οδικό δίκτυο. Κι ενώ το ισχύον καθεστώς παραμένει σε γαίες υψηλής παραγωγικότητας γενικώς και αδιακρίτως, τα προβλήματα που προκύπτουν ποικίλλουν και οι αποφάσεις αλληλοσυγκρούονται.

Πέρυσι η Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης της Αχαΐας είχε ανακοινώσει πρόγραμμα οριστικής εγκατάλειψης αμπελώνων για την περίοδο 2010-11. Βάσει αυτού προβλέπεται πριμοδότηση προς 630 € το στρέμμα σε όσους προχωρήσουν σε εκριζώσεις. Υπήρξαν περιπτώσεις παραγωγών που μπήκαν σε αυτήν

την κατηγορία, σήμερα όμως συνειδητοποιούν ότι δεν μπορούν να αξιοποιήσουν το κτήμα τους για καμία άλλη καλλιέργεια, καθώς η περιοχή όπου ανήκει φημίζεται για τους αμπελώνες συγκεκριμένης ποικιλίας, άρα ανήκει στις περιοχές που παράγουν προϊόντα ονομασίας προέλευσης.

Αν στα εγχώρια μπερδέματα αντιπαραβάλουμε τις κοινοτικές οδηγίες, τότε η υπόθεση γίνεται ακόμη πιο περίπλοκη. Ενδιαφερόμενος που «ψάχνεται» με τις γαίες υψηλής παραγωγικότητας ανακάλυψε ότι κανονισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που μάλιστα χρονολογείται από το 1987 και α-ναφέρεται στους αμπελώ-



Σε ζώνες υψηλής παραγωγικότητας (αμπελώνες κ.ά.) έχουν χαρακτηριστεί τεράστιες εκτάσεις στο νομό (φωτ. αρχείου)

νες οι οποίοι παράγουν προϊόντα ανώτερης ποιότητας, διευκρινίζει ότι δεν μπορεί να χαρακτηρίζεται γενικώς μια περιοχή από άκρη σε άκρη, αλλά «θα πρέπει να οριοθετείται επακριβώς, όσο είναι δυνατόν, με

βάση το αμπελοτεμάχιο ή τμήμα του αμπελώνα». Επομένως, το ερώτημα που προκύπτει είναι αν η ελληνική νομοθεσία έχει εναρμονιστεί και για ποιους λόγους υπάρχει αυτή η δυσαρμονία.